

Meniu

Prima pagină
Luceafărul de seară
Editorial
Debut
Educație
Invitație la lectură
Comentarii
Atitudinii
Diverse
Istoria culturii
Interviu
Evenimente
Știri de presă
Contact

Caută pe sit

Caută

Arhiva

februarie 2024
ianuarie 2024
decembrie 2023
noiembrie 2023
octombrie 2023
septembrie 2023
august 2023
iulie 2023
iunie 2023
mai 2023
aprilie 2023
martie 2023
februarie 2023
ianuarie 2023
decembrie 2022
noiembrie 2022
octombrie 2022
septembrie 2022
august 2022
iulie 2022
iunie 2022
mai 2022
aprilie 2022
martie 2022
februarie 2022
ianuarie 2022
decembrie 2021
noiembrie 2021
octombrie 2021
septembrie 2021
august 2021
iulie 2021
iunie 2021
mai 2021
aprilie 2021
martie 2021
februarie 2021
ianuarie 2021
decembrie 2020
noiembrie 2020
octombrie 2020

IONUȚ CARAGEA, O NOUĂ RECUNOAȘTERE INTERNAȚIONALĂ

Articol scris de: Florin Meșca / 27 ian. 2020

Revista Luceafărul: Anul XII, Nr. 1 (133), Ianuarie 2020

V-ați iubit vreodată țara?

Editor: Agata, Botoșani, str. 1 Decembrie nr. 25

ISSN: 2065 – 4200 (ediția online)

ISSN: 2067 – 2144 (formatul tipărit)

Director: Ion ISTRATE

IONUȚ CARAGEA, O NOUĂ RECUNOAȘTERE INTERNAȚIONALĂ

Primit pentru publicare: 26 Ian. 2020

Autor: Florin MEȘCA

Publicat: 27 Ian. 2020

© Florin Meșca, © Revista Luceafărul

Editor: Ion ISTRATE

IONUȚ CARAGEA O NOUĂ RECUNOAȘTERE INTERNAȚIONALĂ

Motto: „Nimeni nu e profet în țara sa”

Poetului Ionuț Caragea i-a fost recunoscută din nou valoarea de către confracții francezi, prin atribuirea premiului MOMPEZAT 2019 (vezi Roger Mompezat), de către Societatea Poeților Francezi (*Société des Poètes Français*), pentru volumul “J’habite la maison aux fenêtres fermées”, publicat la Editura Stellamaris din Brest (<https://editionsstellamaris.blogspot.com/2019/09/jhabite-la-maison-aux-fenetres-fermees.html>).

Originalitatea noului volum poate fi intuită încă din start, dacă ne gândim doar la înțelesurile de dincolo de titlu: „Locuiesc în casa cu ferestrele închise”. Două medii, unul limitat de niște pereți reci de beton, celălalt... având ca „limită” doar imensitatea cerului, separate de un perete transparent – fereastra – dar... de trecut. *Ce să fie dincolo? Cum ajung acolo?* – pare a se întreba poetul din închistarea spațiului

limitat în care se află. Să fie mânat de obișnutele dorințe pămâtenne sau de chemările altor dimensiuni? Poate de... amândouă? Dar... chiar își dorește el să treacă granița? Dacă una din lumile de „dincolo” l-a dezamăgit cândva și acum preferă „arestul” autoimpus până la o nouă deschidere de „fereastră”? Nu cumva, din inconștient, primește semnalele de alertă asupra unui mediu ostil, mincinos?

Doar deschizând toate „ferestrele” volumului, cred c-am putea afla răspunsurile la care a ajuns autorul. Cu siguranță, nu este vorba (doar) de o casă în sens fizic, autorul, fire complexă (poate, complicată, ar sugera unii) fiind, regăsindu-se, de multă vreme, în solitudinea propriei ființe spirituale (cealaltă casă).

Ionuț Caragea, atent cu cititorii săi, a deschis, în mai multe rânduri, câte o „fereastră” spre poemele cuprinse în volum, în varianta originală, cea franceză, dar alăturându-le și varianta din limba maternă. Iată un exemplu:

„Lada de zestre”

*eu trag după mine o umbră
o ladă de zestre
plină cu gânduri*

septembrie 2020
august 2020
iulie 2020
iunie 2020
mai 2020
aprilie 2020
martie 2020
februarie 2020
ianuarie 2020
decembrie 2019
noiembrie 2019
octombrie 2019
septembrie 2019
august 2019
iulie 2019
iunie 2019
mai 2019
aprilie 2019
martie 2019
februarie 2019
ianuarie 2019
decembrie 2018
noiembrie 2018
octombrie 2018
septembrie 2018
august 2018
iulie 2018
iunie 2018
mai 2018
aprilie 2018
martie 2018
februarie 2018
ianuarie 2018
decembrie 2017
noiembrie 2017
octombrie 2017
septembrie 2017
august 2017
iulie 2017
iunie 2017
mai 2017
aprilie 2017
martie 2017
februarie 2017
ianuarie 2017
decembrie 2016
noiembrie 2016
octombrie 2016
septembrie 2016
august 2016
iulie 2016
iunie 2016
mai 2016
aprilie 2016
martie 2016
februarie 2016
ianuarie 2016
decembrie 2015
noiembrie 2015
octombrie 2015
septembrie 2015
august 2015
iulie 2015
iunie 2015
mai 2015
aprilie 2015
martie 2015
februarie 2015
ianuarie 2015
decembrie 2014
noiembrie 2014
octombrie 2014
septembrie 2014
august 2014
iulie 2014
iunie 2014

*din lumea în care trăiam
înainte să vin pe pământ*

*nu pot zbura
fiindcă lada e grea
pot doar scoate din ea
gândul care devine cuvânt
și-atunci reușesc să fac
un mic pas înainte*

*și tot încerc... și tot încerc
să scot toate gândurile
pentru a fi ușor ca o pasăre
dar oricâte gânduri aș scoate
lada continuă să fie grea
și-atunci îmi vine să urlu:*

*nu era destul să fiu un Sisif
care-și împinge inima
pe dealul înălțării?
de ce mai trebuie
să trag după mine
și lada de zestre
plină cu gânduri?*

*iar pasărea
pe limba ei păsărească
îmi răspunde:*

*și eu aș vrea să fiu un inger
dar când ajung prea sus
îmi cad penele
îmi îngheață ochii
și nu mai pot să respir*

*tu poți, cel puțin, să scrii
cu penele mele
tu poți, cel puțin, să vezi
dincolo de nori...*

„Le trousseau”

*je traîne après moi une ombre
un trousseau débordant de pensées
venues du monde où je vivais
avant que je m'incarne*

*le vol m'est impossible
car le trousseau pèse lourd
tout ce que je peux faire c'est enlever
une par une les pensées
qui deviennent mots
ainsi j'arrive à avancer
un pas, un petit pas à la fois*

*je m'efforce encore et encore
pour enlever toutes mes pensées
que je sois léger tel un oiseau
toutefois le trousseau reste pesant
et je crie d'impuissance:*

*n'était-ce assez d'être Sisyphe
poussant son coeur
en haut de la colline ?
pourquoi faut-il encore traîner
ce trousseau débordant de pensées ?*

*dans sa langue
l'oiseau me répond:*

mai 2014
aprilie 2014
martie 2014
februarie 2014
ianuarie 2014
decembrie 2013
noiembrie 2013
octombrie 2013
septembrie 2013
august 2013
iulie 2013
iunie 2013
mai 2013
aprilie 2013
martie 2013
februarie 2013
ianuarie 2013
decembrie 2012
noiembrie 2012
octombrie 2012
septembrie 2012
august 2012
iulie 2012
iunie 2012
mai 2012
aprilie 2012
martie 2012
februarie 2012
ianuarie 2012
decembrie 2011
noiembrie 2011
octombrie 2011
septembrie 2011
august 2011
iulie 2011
iunie 2011
mai 2011
aprilie 2011
martie 2011
februarie 2011
ianuarie 2011
decembrie 2010
noiembrie 2010
octombrie 2010
septembrie 2010
august 2010
iulie 2010
iunie 2010
mai 2010
aprilie 2010
martie 2010
februarie 2010
ianuarie 2010
decembrie 2009
noiembrie 2009
octombrie 2009
septembrie 2009
august 2009
iulie 2009
iunie 2009
mai 2009
aprilie 2009
martie 2009
februarie 2009
ianuarie 2009

Colecția revistei

Anul 1
Anul 2
Anul 3
Anul 4
Anul 5
Anul 6

*comme j'aimerais moi aussi
être un ange !
mais quand mes ailes
me portent trop haut
hélas, je perds mes plumes
mes yeux se font de glace
et je perds mon souffle*

*pendant que toi au moins
tu peux écrire de mes plumes
toi au moins tu peux voir
au-delà des nuages...*

Câteva idei se extrag din acest poem. În primul rând, „transcendența”, de care este conștient:

*eu trag după mine o umbră
o ladă de zestre
plină cu gânduri
din lumea în care trăiam
înainte să vin pe pământ.*

Întră și „lada de zestre” („umbra”) în simbolistica transcendenței: înzestrarea cu care a fost trimis. E dornic de zbor (spiritual vorbind), dar „lada de zestre”, plină de gânduri ce se cer a fi transformate în cuvinte... îi taie din avânt. Tinde spre perfecțiune:

*nu era destul să fiu un Sisif
care-și împinge inima
pe dealul înălțării?*

Pasărea, creația pentru care zborul nu are secrete, îl invidiază:

*tu poți, cel puțin, să scrii
cu penele mele
tu poți, cel puțin, să vezi
dincolo de nori...*

„Tu poți, cel puțin, să vezi/dincolo de nori...” Da, așa îl percep și eu pe Ionuț Caragea: ca „văzând dincolo de nori”.

Fiecare individ, om simplu sau marcat de geniu, se însoțește, în timpul pasajului prin viață, de o poveste. O poveste cu bune și rele, cu realizări și eșecuri, o poveste care, ne-am dori, să se îndrepte, într-un final, spre atingerea sublimului. Că nu este întotdeauna posibil...

Povestea de azi, o poveste adevărată, este despre un poet valoros – Ionuț Caragea – care a primit o nouă recunoaștere internațională: Premiul MOMPEZAT pentru poezie pe 2019, premiu oferit de Societatea Poeților Francezi pentru volumul „J'habite la maison aux fenêtres fermées”.

Important: pe lista câștigătorilor se mai află o scriitoare română, **Sonia Elvireanu**, care a fost premiată pentru volumul „Le Souffle du Ciel”.

Calde și sincere felicitări, Ionuț Caragea!

Calde felicitări tuturor laureaților!

Similare

„De la nostalgiile viciate la Omul Nou”

6 aprilie 2020

În „Istoria culturii”

La Botoșani pentru Eminescu! Opinie

14 ianuarie 2020

În „Atitudine”

Felicitări, 2019-2020. Ionuț CARAGEA:

Tuturor redactorilor și directorilor de reviste

22 decembrie 2019

În „Evenimente”

Abonare la articole via email

Introduceți adresa de email pentru a primi notificări prin email când vor fi publicate articole noi.

Abonare

Alătură-te celorlalți 2.661 de abonați.

Articole asemănătoare

- Poetul Ionuț Caragea, voievodul din mreaja Google, își lansează trei cărți...
- Apariție editorială: Ionuț Caragea – Cenușa din abis, Ed. Fides, 2018
- Steaua norocoasă

- Arena Cărților. Ionuț Caragea – „Mesaj către ultimul om de pe Pământ”, Ed. Fides, 2017
- Victorie împotriva nulităților literare

1 comentariu la această însemnare

Luminita Pirvu spune:

28 ianuarie 2020 la 20:07

Felicitari domnului Caragea pentru recunoasterea valorilor sale !

[Răspunde](#)

Lasă un comentariu

<input type="text"/>	Nume [*necesar]
<input type="text"/>	E-mail [*necesar]
<input type="text"/>	Adresă web [*opțional]
<input type="text"/>	
<input type="button" value="Trimite comentariul"/>	